

Samling af Afgørelser

Sag C-440/14 P

**National Iranian Oil Company
mod
Rådet for Den Europæiske Union**

»Appel — restriktive foranstaltninger over for Den Islamiske Republik Iran — liste over de personer og enheder, der er omfattet af indefrysningen af pengemidler og økonomiske ressourcer — Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 945/2012 — retsgrundlag — kriterium om materiel, logistisk eller økonomisk støtte til Irans regering«

Sammendrag – Domstolens dom (Store Afdeling) af 1. marts 2016

1. *Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde — forordning, der bemyndiger vedtagelsen af restriktive foranstaltninger — forpligtelse til at nævne den retlige form af de retsakter, der kan vedtages — foreligger ikke*

(Art. 296 TEUF; Rådets forordning nr. 267/2012, art. 46, stk. 2)

2. *Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler, der tilhører personer, enheder eller organer, som medvirker til eller støtter den nukleare spredning — Rådets beføjelse til, på området for restriktive foranstaltninger på grundlag af artikel 215 TEUF, at anvende proceduren i artikel 291, stk. 2, TEUF*

(Art. 215 TEUF og 291 TEUF)

3. *Den Europæiske Unions institutioner — udøvelse af beføjelser — gennemførelsesbeføjelser tildelt Kommissionen eller Rådet til vedtagelse af gennemførelsesretsakter — gennemførelse — begreb — konkrete foranstaltninger — omfattet*

(Art. 291, stk. 2, TEUF)

4. *Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — retsgrundlag — restriktive foranstaltninger vedtaget på grundlag af artikel 215 TEUF eller artikel 291 TEUF — sondring mellem procedurerne for vedtagelse — vedtagelse inden for rammerne af artikel 291 TEUF ikke underlagt en betingelse om et fælles forslag fra den højtstående repræsentant og Kommissionen — tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet — foreligger ikke*

(Art. 215 TEUF, art. 263, stk. 4, TEUF og art. 291, stk. 2, TEUF)

5. *Institutionernes retsakter — forordninger — forordning om restriktive foranstaltninger over for Iran — gennemførelsesbeføjelser forbeholdt Rådet — lovlig — betingelser — specifikke og begrundede tilfælde*

(Art. 291, stk. 2, TEUF og art. 296 TEUF; Rådets afgørelse 2010/413/FUSP; Rådets forordning nr. 267/2012, art. 23, stk. 2 og 3)

6. *Institutionernes retsakter — begrundelse — forpligtelse — rækkevidde — forpligtelse til at nævne retsgrundlaget — ingen forpligtelse i tilfælde af fastlæggelse på grundlag af andre dele*

(Art. 296 TEUF)

7. *Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — indefrysning af midler, der tilhører personer, enheder eller organer, som medvirker til eller støtter den nukleare spredning — foranstaltninger vedtaget i medfør af en gennemførelsesbeføjelse — fortolkning af en gennemførelsesretsakt i overensstemmelse med basisretsakten — hensyntagen til den sammenhæng, hvori den pågældende lovgivning indgår*

(Art. 215, stk. 2, TEUF; Rådets forordning nr. 267/2012)

1. Selv om henvisningerne i en forordning om restriktive foranstaltninger klart skal angive det retsgrundlag, der bemyndiger den kompetente institution til at vedtage sådanne foranstaltninger over for en person eller enhed, er det dog ikke nødvendigt, i den bestemmelse, der angives som retsgrundlag, at angive den retlige form af de retsakter, der på dennes grundlag kan vedtages, for at henvisningen til denne bestemmelse udgør en tilstrækkelig begrundelse for retsgrundlaget for den nævnte forordning.

(jf. præmis 19)

2. Det fremgår af selve ordlyden af artikel 215 TEUF, at denne bestemmelse ikke er til hinder for, at en forordning vedtaget på grundlag heraf tildeler Kommissionen eller Rådet gennemførelsesbeføjelser på de i artikel 291, stk. 2, TEUF opstillede betingelser, såfremt ensartede betingelser for gennemførelse af visse restriktive foranstaltninger, der er fastsat ved denne forordning, er nødvendige. Det fremgår navnlig ikke af artikel 215, stk. 2, TEUF, at de individuelle restriktive foranstaltninger over for fysiske og juridiske personer, grupper eller ikke-statslige enheder nødvendigvis skal vedtages efter fremgangsmåden i artikel 215, stk. 1, TEUF og ikke kan vedtages på grundlag af artikel 291, stk. 2, TEUF.

I øvrigt følger det ikke af nogen bestemmelse i EUF-traktaten, at dennes sjette del, der vedrører institutionelle og finansielle bestemmelser, ikke kan anvendes på området for restriktive foranstaltninger. Anvendelsen af artikel 291, stk. 2, TEUF, er således ikke udelukket, forudsat at betingelserne i denne bestemmelse er opfyldt.

(jf. præmis 34 og 35)

3. Begrebet »gennemførelse« i artikel 291, stk. 2, TEUF, omfatter såvel udarbejdelsen af gennemførelsesbestemmelser som regelanvendelsen i enkelttilfælde ved foranstaltninger af konkret indhold.

(jf. præmis 36)

4. Med hensyn til de væsentlige negative konsekvenser for den berørte person eller enheds friheder og grundlæggende rettigheder, giver enhver opførelse på en liste over personer og enheder, der er omfattet af de restriktive foranstaltninger, uanset om dette er på grundlag af artikel 215 TEUF eller artikel 291, stk. 2, TEUF, denne person eller enhed, for så vidt som den i forhold til den pågældende har karakter af en individuel afgørelse, adgang til Unionens retsinstanser i overensstemmelse med artikel 263, stk. 4, TEUF, navnlig med henblik på at prøve, om denne individuelle afgørelse er i overensstemmelse med de generelle kriterier for opførelse, der er fastlagt i basisretsakten.

Forskellen mellem proceduren i henhold til artikel 215 TEUF og proceduren i henhold til artikel 291, stk. 2, TEUF er udtryk for et ønske om at foretage en sontring på grundlag af objektive kriterier mellem basisretsakten og en gennemførelsesretsakt på området for restriktive foranstaltninger. I denne forbindelse udgør det krav, der er fastsat i artikel 215, stk. 1, TEUF om fælles forslag af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Kommissionen, en betingelse, der er uadskilleligt forbundet med den i denne bestemmelse fastsatte procedure, og ikke en proceduremæssig garanti, som generelt skal indrømmes enhver person eller enhed, der er genstand for opførelse på en liste over restriktive foranstaltninger, uanset på hvilket grundlag. Den omstændighed, at vedtagelsen af restriktive foranstaltninger inden for rammerne af udøvelsen af en gennemførelsesbeføjelse på grundlag af artikel 291, stk. 2, TEUF ikke er underlagt en betingelse om fremsættelse af et sådant fælles forslag – i modsætning til, hvad der er tilfældet i forbindelse med den i artikel 215, stk. 1, TEUF fastsatte procedure – kan følgelig ikke anses for at være en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet med hensyn til opførelse på en sådan liste.

(jf. præmis 44 og 45)

5. Kravene om sammenhæng, koordination og hurtighed ved vedtagelsen af foranstaltninger med henblik på indefrysning af midler begrundes, at opførelsesforanstaltninger, der er vedtaget på grundlag af EUF-traktaten samtidigt med opførelsesforanstaltninger, der er vedtaget som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, skal anses for at være omfattet af de specifikke tilfælde som omhandlet i artikel 291, stk. 2, TEUF, som begrundes, at der afviges fra princippet om, at det er Kommissionen, som det sædvanligvis tilkommer at udøve denne kompetence. Rådet kan således lovligt forbeholde sig gennemførelsesbeføjelsen.

Hvad i øvrigt angår betingelsen om begrundelse for tildeling af en gennemførelsesbeføjelse til Rådet, må den pågældende retsakt anses for behørigt begrundet som omhandlet i artikel 291, stk. 2, TEUF, når det forhold, at Rådet har denne beføjelse, under hensyntagen til en bestemmelse, der forbeholder Rådet gennemførelsesbeføjelsen, og til dens begrundelse i de retsakter, der gik forud for den pågældende retsakt, kan anses for at udgøre en del af den sammenhæng, hvori den pågældende retsakt blev vedtaget.

(jf. præmis 56, 58, 60 og 64)

6. Den manglende henvisning til en konkret bestemmelse i EUF-traktaten i begrundelsen af en retsakt udgør ikke en væsentlig mangel, såfremt hjemmelen for denne retsakt kan fastlægges på grundlag af andre dele af retsakten.

(jf. præmis 66)

7. En forordning, der fastsætter restriktive foranstaltninger over for Iran skal fortolkes i lyset af ikke alene den afgørelse, der er vedtaget som led i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik som omhandlet i artikel 215, stk. 2, TEUF, men ligeledes den historiske sammenhæng, hvori de af Unionen vedtagne bestemmelser indgår og hvori denne forordning er vedtaget. Det samme gælder for en afgørelse, der er vedtaget inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik, som skal fortolkes under hensyn til den sammenhæng, hvori den indgår.

(jf. præmis 78)